

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasi Slovencev v Argentini

Leto LXXX | 31. marca 2021 - Buenos Aires, Argentina | Št. 2

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

MEDORGANIZACIJSKI SVET

Prva seja v letu 2021

V četrtek, 18. marca, smo se zbrali v Slovenskem domu San Martín na prvi seji leta 2021 Medorganizacijskega sveta. Navzoči so bili predsedniki in predstavniki Slovenskih domov in naslednjih organizacij:

• Slovenski domovi:

- San Martin (Marko Škulj)
- Naš dom - San Justo (Andrej Mehle)
- Slomškov dom - Ramos Mejía (Marko Selan)
- Društvo Slovencev v Mendози (Niko Štumberger)
- Slovenska Pristava (Miloš Mavrič)
- Slovenski dom Carapachay (Jure Komar)

• **Slovensko dušnopastirstvo** je zastopal g. Franci Cukjati

• **Zveza Slovenskih mater in žena** (Alenka Prijatelj)

• **Tednik Svobodna Slovenija** (Marjana Poznanič)

• **Slovenske osnovne šole** (šolski referent Marcelo Brula)

• **Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka SSTRMB** (ravnatelj Štefan Godec)

• **Društvo Zedinjena Slovenija** so zastopali odborniki Jure Komar (predsednik), Mirjam Oblak, Edvard Kenda in Jože Jan.

• Kakor je že navada, se seja udeležijo tudi odborniki slovenskega doma, kjer se seja vrši. Od odbora Slovenskega doma San Martín so bili navzoči Marko Škulj, Toni Kastelic, Monika Verbič, Brigi Leber in Janez Filipič.

Sejo smo pričeli ob 20. z molitvijo. Molitev je vodil g. Franci Cukjati.

Najprej je vse navzoče lepo pozdravil predsednik Sanmartinskega doma, Marko Škulj in se zahvalil za prisotnost.

Sledil je pozdrav predsednika Zedinjene Slovenije. Inž. Jure Komar je pozdravil navzoče in poudaril, da se - po skoraj poldrugem letu - končno lahko znova srečamo v živo. Leto 2020 smo preživeli, bilo je težko in čudno leto, a smo ostali povezani med seboj. Leto 2021 se nam predstavlja v negotovosti glede ukrepov proti koronavirusu, a moramo še naprej ostati povezani. Premisliti moramo tudi kateri so cilji in dejavnosti naših organizacij, da bo slovenska skupnost še naprej živeča.

Pregledali smo program dejavnosti sloven-

skih organizacij v letu 2021. Osrednje prireditve v letu bodo:

Misijonska nabirka (namesto Misijonske tombole) v nedeljo, 11. aprila

Spominska proslava (v priredbi Slovenskega doma San Martin), prva nedelja v juniju

Slovenski dan (v priredbi Našega doma - San Justo) datum še ni določen

Za 30. letnico osamosvojitve Republike Slovenije bo Zedinjena Slovenija pripravila videoposnetek o dejavnosti vseh slovenskih organizacij pod okriljem Medorganizacijskega sveta Zedinjene Slovenije, tednik Svobodna Slovenija pa bo izdal posebno številko.

Določili smo tudi datume obletic slovenskih domov, mladinskih dnevo in drugih verskih in kulturnih dejavnosti skozi sedanje leto 2021.

Sledil je uvod v debato o problematiki slovenskih šol in tečajev slovenskega jezika. Že vrsto let se pogovarjamo o potrebi, da se posodobijo učni programi slovenskih šol in da se vključijo in skupno organizirajo tudi tečaji slovenskega jezika kot tuji jezik.

Marcelo Brula, šolski referent Zedinjene Slovenije, je podal svoj vidik o problematiki slovenskih šol (objavljamo posebej v celoti).

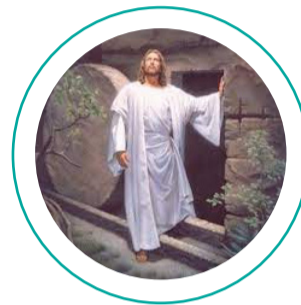
Štefan Godec, ravnatelj SSTRMB je dodal, da moramo kot skupnost debatirati o realnosti in zasnovati kaj želimo za prihodnost Slovenskih šol: ostati v tem formatu ali spremeniti? In potem narediti skupni učni program in dobiti ustrezne učitelje in profesorje.

Debata je bila dolga in iskrena, vsi smo lahko predstavili svoja mnenja. Debato pa bo treba prenesti v vsako slovensko organizacijo in predloge prinesiti na naslednjo sejo Medorganizacijskega sveta.

Zaradi koronavirusa in sanitarnih ukrepov po seji ni bilo običajne večerje, so nas pa med sejo sanmartinčani gostili s pijačo in okusnimi empanadami.

Sejo je zaključil najprej Marko Škulj z zahvalo vsem za navzočnost, potem pa g. Franci Cukjati z molitvijo, naj nas sv. Duh še vnaprej razsvetljuje, da bomo znali ohranjati in krepiti našo vero in slovensko kulturo.

Zedinjena Slovenija

'Ne bojte se! Vem, da iščete Jezusa, križanega. Ni ga tukaj. Vstal je ... pridite, pogledajte kraj, kamor je bil položen'

(Mt 28,5-6).

Naj bo vstali Kristus vsemu človeštvu vir pravega notranjega miru v teh časih strahu in negotovosti.
Blagoslovljeno Veliko noč!

ZEDINJENA SLOVENIJA - SVOBODNA SLOVENIJA
VELIKA NOČ 2021

SVOBODNA SLOVENIJA

Današnja problematika slovenskih šol

Naše šole so nastale že pred 70 leti. Od vsega začetka so bile prav šole motivacija staršev, da so zgradili slovenske domove in tako dobili lastne prostore. Tako je bilo, lahko rečem, skoraj v vseh slučajih.

Domovi so počasi rasli, imeli smo nove dejavnosti. Vsak dom in organizacije, ki v njem delujejo, so se morali prilagoditi novim izzivom.

Kaj pa šole? Vsaka šola se prilagaja in iz leta v leto učiteljice in učitelji prilagodijo učno snov učencem. Na grobo gledano, to ni tako slabo. A se lahko vprašamo: je ta sistem učinkovit? Dosegamo cilje, ki smo si jih zastavili?

Tukaj se pojavi novo vprašanje. Kateri je cilj naših slovenskih šol? Pravzaprav, imamo konkretni cilj? Je ta samo druženje družin v domu, da tako dom ne propade?

Veliko od vas bi mi na to odgovorilo, da ja. Da je tudi to cilj šole. Osebnostno mislim, da mora prvi cilj šole biti ta, da se sedanji otroci naučijo slovenščine, pravilno slovensko govoriti in komunicirati v slovenskem jeziku.

Pa se včasih zgodi, če od otroka preveč zahtevamo, če smo prestrogi ali če bi slučajno moral na izpit, da družina raje kar zapusti slovensko šolo in se oddalji celo od slovenskega doma. In tu se naši cilji križajo.

Danes vam želim poročati o realnosti, s katero se v naših šolah soočamo. Moramo o tem govoriti tukaj in tudi vsak v svojem domu. Kot šolski referent ZS vas prosim za pomoč. Nujno je, da si zastavimo jasne cilje, da pregledamo učne načrte in uveljavimo nove programe.

Današnja realnost nam narekuje, da so naši otroci Argentinci. Slovenščina jim je tuj jezik, ni jim več materin jezik. In prav je, da je tako. Res bi bilo čudno, da bi mislili druga-

če. Danes se ne dogaja kot pred 40 leti, ko smo otroci vstopili v argentinsko šolo ne da bi znali špansko. Danes je žal skoraj obratno, otroci ob začetku slovenske šole skoraj ne znajo slovensko. Hvala Bogu imamo še vedno šolarje, ki vstopijo v naše šole s tremi leti in razumejo in govorijo slovensko. A teh je vsakič manj.

Dokazilo o potrebi spremembe pri načinu učenja je pa v tem, da po 15 letih sobotne šole naši mladi ne govorijo pravilno slovensko. Seveda se najdejo nekateri, ki izstopajo in res lepo govorijo, a to ni zasluga šolanja temveč staršev in družin.

Dostikrat slišimo, da morajo starši pomagati, da če starši doma ne govorijo slovensko ne moremo nič. A je res tako? Otroci preživijo v slovenski osnovni šoli 160 ur letno, v 10 letih torej 1600 ur. Če temu dodamo 80 ur za vsako leto srednješolskega tečaja, se pravi 400 ur, pridemo do skupnih 2000 ur v slovenskih šolah. To število lahko primerjamo na pr. z akademijami za pouk angleščine, katerih pouk obsega povprečno 2 uri na teden skozi 6 ali 7 let, je to 64 ur letno in skupaj okoli 400 ur. Zakaj se lahko naučimo angleščine petkrat prej?

Pri resničnem učenju seveda ni vse tako matematično, a to je kar želim pokazati. Zavedajmo se, da potrebujemo resno debato, da se prilagodimo novim izzivom.

Ne smemo se bati sprememb. Moramo jih sprejeti kot nekaj normalnega in naravnega.

Prosim, govorite z vašimi učitelji in z družinami otrok: spodbujajte debato, da bomo čim prej rešili težave, pred katerimi danes stojimo.

Marcelo Brula, šolski referent za ZS

POROČILO 60. OBČNEGA ZBORA SLOVENSKEGA DOMA V CARAPACHAY-U

V nedeljo, 21. marca 2021, se je vršil 60. občni zbor slovenskega Doma v Carapachay-u, ki je obravnaval poslovno dobo med 1. aprilom 2019 in 31. marcem 2020. Zaradi vladnih ukrepov povezanih z epidemijo COVID 19 in posledične karantene se je ta občni zbor vršil z osem mesečno zamudo.

Ob 9.15 se nas je zbralo 27 članov. Predsednik Doma Franci Žnidar je pozdravil vse navzoče, ugotovil sklepčnost in otvoril občni zbor z molitvijo, pri kateri smo se spomnili na vse mrtve člane Doma v zajetem obdobju, ti so: Marija Tašner - Senovršnik; Milena Kramar - Kovačič; Irenej Markež; Jože Korošec, Tatjana Prelog - Klemenčič; Filipina Medved - Blazinšek ter Rezka Glavič - Resnik. Izbrali smo zapisnikarja, gospoda Janeza Žnidarja in dve overovateljici zapisnika, gospo Heleno Fink in gospo Pavlo Korošec. Predsednik je naprosil tajnika, da prebere zapisnik 59. rednega občnega zbora.

Sledilo je branje poročil, v dvojezični obliki (slovensko – špansko) posameznih odbornikov ter predstavnikov različnih dejavnosti, ki

se vršijo v Domu.

O tajniškem delu je poročal g. Janez Žnidar, o stanju blagajne pa g. Jože Jan. Predsednik je prebral poročilo kulturnega referenta; Frido Klemen je podal gospodarsko poročilo. Za dejavnosti folklorne skupine Maribor je ga. Marjana Pirc - Ahlin prebrala poročilo ki ga je pripravila voditeljica skupine ga. Ani Senovršnik. Ga. Ani Klemen - Boltežar je poročala o delovanju tečaja ABC po slovensko. Sledilo je poročilo pravnega zastopnika g. Marka Amona. Zadnji je podal svoje poročilo še predsednik Doma. Lepo se je zahvalil odbornikom in vsem članom za naklonjenost in vso dragoceno pomoč ki jo je bil deležen pri vodenju Carapachayskega Doma.

V imenu nadzornega odbora je g. inž. Jure Komar poročal, da se je odbor Doma redno sestajal in deloval z navdušenjem ter z odgovornostjo. Po pregledu računovodstva in finančnega stanja predlaga, da se odobrijo vsa prebrana poročila. Ker je odboru na tem občnem zboru prenehal mandat predlaga, da se mu da razrešnico in se izvoli novi odbor.

Predstavljena je bila ena sama lista, ki je bila enoglasno sprejeta.

Novi odbor sestavljajo: predsednica, Marjeta Senovršnik; podpredsednik, Damian Ahlin, tajnica Ani Klemen - Boltežar; kulturna referentka, Marjana Pirc - Ahlin; blagajnik, Pavel Aleš; gospodar, Martin Markež; odbornika, Veronika Samsa - Mokorel in Jože Mokorel; namestnika odbornikov, Frido Klemen in Erika Sušnik. V nadzornem odboru pa so odborniki: Martin Jeretina, Janez Žnidar ter Maks Skarlovnik; namestna odbornica pa Malena Cane.

Dotedanji predsednik preda mesto novo izvoljeni predsednici, ji čestita in ji želi uspešno vodenje Carapachayskega Doma. Ga. Marjeta Senovršnik se zahvali za zaupanje in prosi vse člane za sodelovanje in pomoč.

Novemu odboru želimo veliko uspeha in soglasja pri delu za ohranjanje slovenskega duha in vrednot v naši srenji na severnem predmestju velikega Buenos Airesa.

Ani Klemen - Boltežar

68. IN 69. OBČNI ZBOR DRUŠTVA SLOVENSKA VAS

Pandemija covid-19 in sledeča stroga karantena sta vsem nam zmešali osebne in družbene načrte, nekaterim pa na žalost tudi skrajšali življenje. Društveni občni zbor, ki se je vršil 15. marca 2020, se je prekinil "za 14 dni", ker ni bilo pripravljene nobene liste za prenavo odbora. Tista dva tedna sta se, proti vsem pričakovanjem, raztegnila na celo leto, v katerem ni bilo odborovih sej, otroci niso prisostvovali slovenski šoli, ni bilo zbiranj v okrepčevalnici, dolgo časa nobene športne dejavnosti, proslava v čast žrtvam komunističnega nasilja, mladinski dan in društvena obletnica pa so bili predvajani virtualno. Šele proti koncu leta se je s protokolarno pažnjo pričelo počasno obnavljanje delovanja v domu.

Društveni občni zbor, ki se je vršil 15. marca 2020, se je prekinil "za 14 dni", ker ni bilo pripravljene nobene liste za prenavo odbora.

Tako je bilo po dogovoru sklicano za 21. marca nadaljevanje občnega zbora, na katerem smo najprej molili za člane, ki so nas v tem času zapustili: Mimi Bokalič, Janez Grbec, Slavko Devjak in Stane Jemec, podpredsednik društva in tudi večkratni predsednik.

Takoj nato je bila soglasno sprejeta predložena lista in sedaj sestavljajo odbor do marca prihodnjega leta:

- Predsednik: Vinko Glinšek
- Podpredsednica: Kristina Grbec
- Tajnik: Franci Sušnik
- Blagajničarka: Franka Požes
- Gospodar: Valentin Grbec
- Kulturni referent: Dani Grbec
- Knjižničarka: Helena Cerar
- Športni referent: Marko Burja
- Gradbeni referent: Federico Cerar
- Odborniki: Boris Rot, Marija Gerkman, Janko Šmalc, Toni Burja CM
- Nadzorni odbor: Marko Zorko, Pavle Jemec, Silviya Burja.

Z določitvijo članarine za leto 2020 smo zaključili 68. občni zbor in takoj prešli na 69.

V poročilih smo pregledali omejeno delovanje v letu, v katerem se je naredilo kar in kakor se je pač dalo, posebno pohvalo pa si je pridobil Dani Grbec za kulturno delo. Pregled članstva nam pokaže zaskrbljujoče omejeno število pod 30. letom. Tudi društvena blagajna je utrpela zmanjšane dohodke in pomembno znižala svoje račune.

Okrepčevalnica bo odslej odprta v petkih in sobotah zvečer ter ob nedeljah po maši, možna pa bo tudi uporaba igrišča izven določenih urnikov, seveda samo za člane in s predhodno prijavo. Tako upamo na postopno normaliziranje ali celo povečanje delovanja v naši skupnosti.

Franci Sušnik

NOVA DIPLOMATKA NA VBA

Veleposlanik Alain Brian Bergant in nova konzulka Urška Učakar na obisku v slovenskih domovih

Meseca januarja 2021, takoj po novoletnih počitnicah, je na veleposlaništvu Republike Slovenije nastopila služba vodstva konzularne pisarne ga. Urška Učakar. Nadomestila je na tem mestu Petro Česen Čatar, ki se je po malo več kot štirih letih vrnila v Slovenijo.

Nova konzulka je doma iz lhana, po poklicu je mag. mednarodnih odnosov, dosedanja poklicna pot je posvetila predvsem delu na področju človekovih pravic v mednarodnih organizacijah. Buenos Aires bo zanjo prva čezmorska služba kot slovenska diplomatka. Poleg zahtevnega dela v lokalni konzularni pisarni bo kot druga sekretarka tudi namestnica veleposlanika, aktivna bo pa tudi na področju kulturnega in gospodarskega mednarodnega sodelovanja.

Delo veleposlaništva v Buenos Airesu je med drugim zaznamovano tudi s stiki s številno skupnostjo Slovencev in njihovih potomcev, ki bivajo v tem mestu, pa tudi v drugih krajih v Argentini in v državah, ki jih veleposlaništvo pokriva. Zato je veleposlanik Bergant novo diplomatko že kmalu po nastopu službe predstavil Slovincem v Argentini tako, da je z njo obiskal razna društva.

Na obisku sta bila, med drugimi, v slovenskih domovih v San Martinu, Castelarju in Ramos Mejii, ki so o dogodku takole poročali:

San Martin 26. 1. 2021

V torek, 26. januarja 2021, sta nas v našem domu v San Martinu prvič obiskala veleposlanik Alain Brian Bergant in druga sekretarka Urška Učakar na drugi sekretarka Urška Učakar. Dobrodošli!

Med prisotnimi je tudi bil naš član in odbornik, Tomás Kastelic, strokovni sodelavec za gospodarske zadeve in konzularni asistent.

FB San Martin

Pristava, 4. 2. 2021

Včeraj, četrtek 4. februarja 2021, sta nas obiskala veleposlanik Alain Brian Bergant in druga sekretarka Urška Učakar na naši dragi Pristavi. Dobrodošla!

Delimo nekaj utrinkov tega srečanja.

FB Pristava

Slomškov dom, 23. 3. 2021

V torek, 23. marca, sta nas obiskala veleposlanik Republike Slovenije Brian Bergant in nova konzulka Urška Učakar.

Člani odbora so ju sprejeli in jima razkazali Slomškov dom, opisali življenje naše skupnosti, nato sta pa gosta povedala o delu in načrtih veleposlaništva.

V obnovljenih gostinskih prostorih in ob pogrnjenih mizah, obloženih s slovenskimi in argentinskimi dobrotami, smo preživeli večer v prijetnem pogovoru in tudi nazdravili s kapljico slovenskega vina.

Zelo smo veseli tega srečanja in nadaljnega sodelovanja s predstavniki Republike Slovenije v Argentini!

FB Slomškov dom

IN MEMORIAM | Škof Metod Pirih (1936-2021)

V prostorih dijaškega doma v Vipavi, kjer je preživel zadnja leta, je umrl upokojeni koprski škof Metod Pirih. Za svoje škofovsko geslo si je izbral besede: »Vate zaupam«.

Msgr. mag. Metod Pirih se je rodil 9. maja 1936 v Lokovcu na Banjški planoti in bil iste dne tudi krščen. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo pa v malem semenišču v Pazinu, kjer je tudi maturiral. Leta 1956 je vstopil v ljubljansko bogoslovje in se vpisal na Teološko fakulteto. Dne 29. junija 1963 je bil posvečen v duhovnika in imenovan za kaplana v Solkanu. Podiplomski študij duhovne teologije je vpisal na Papeški teološki fakulteti Teresianum v Rimu, kjer je leta 1976 dosegel magistrski naslov.

Po vrnitvi v domovino je postal spiritual v ljubljanskem bogoslovnem semenišču, po prihodu škofa Janeza Jenka na Primorsko leta 1977 pa je postal tudi njegov tajnik. Kot vzgo-

jitelj bodočih duhovnikov je ostal v Ljubljani do leta 1984, ko ga je škof Jenko imenoval za generalnega vikarja koprške škofije. Med letoma 1984–1986 je bil voditelj Pastoralne službe v Kopru in župnijski upravitelj župnije Podgorje. Dne 25. marca 1985 ga je sveti oče Janez Pavel II. imenoval za škofa pomočnika koprskemu škofu Jenku s pravico nasledstva. Škofovsko posvečenje je prejel 27. maja 1985 v koprski stolnici, škofijo pa je prevzel 16. aprila 1987, po upokojitvi škofa Jenka. Za svoje škofovsko geslo si je izbral besede: »Vate zaupam«. Papež Benedikt XVI. je 26. maja 2012 po kan. 401 § 1 Zakonika cerkvenega prava (ZCP) sprejel odpoved službi koprskega škofa msgr. Metoda Piriha ter imenoval pomožnega koprskega škofa msgr. dr. Jurija Bizjaka za koprskega škofa. Pri zahvalni daritvi za svoj jubilej zlate maše je leta 2013 v Logu pri Vipavi škof Pirih povedal: »Po zgledu papeža Frančiška, oba sva rojena isto leto, hočem delati in prispevati svoj delež za rast v veri naše škofije in Cerkev na Slovenskem, dokler bo Bog hotel. Pojdimo z Gospodom in Marijo naprej za dobro Cerkev in sveta.«

Napisal je več člankov s področja duhovne teologije ter izdal nekaj knjig z duhovno vsebino: Z veseljem služiti Bogu, 1983; Spreobrnite se in verujte evangeliju, 1997; Pisma duhovnikom za veliki četrtek, 2006. Poleg člankov je objavljenih veliko pogovorov s škofom Pirihihom v časopisih ter na radiu in televiziji. Vodil je veliko duhovnih vaj zlasti za duhovnike pa tudi druge skupine ljudi, predvsem pa sej posvečal osebnim stikom z ljudmi, bodisi z vernimi, pa tudi z ljudmi drugih prepričanij. Znan je bil po svoji blagosti in dialoški držbi.

vir: radioognjišče.si

Škof Metod Pirih v Argentini

Škof Metod Pirih je bil pri slovenski Škofovski konferenci med leti 1989 in 2000 odgovoren za Slovence po svetu.

Stik z argentinskimi Slovenci sega že v prve čase te njegove službe. Maja 1991 je gostil pevski zbor Gallus, ki je v koprski stolnici izvedel enega od koncertov nepozabne ture po Sloveniji tik pred osamosvojitvijo. Tudi skupine naših petošolcev so ga večkrat obiskale in jih je z veseljem sprejel.

Med mnogimi pastoralnimi obiski, ki jih je posvetil rojakom po svetu, je dvakrat obiskal tudi našo skupnost v Argentini.

Prvotni namen potovanja je bil seveda ta, da je slovenskim otrokom podelil zakrament svete birme. Ob tem je pa tudi obiskal razne slovenske skupnosti po Argentini, se srečal s člani društev, ponesel svoj blagoslov našim bolnikom.

Obe njegovi potovanji, prvo leta 1991 in drugo leta 1994, sta bili podrobno opisani v Svobodni Sloveniji. V nadaljevanju najdete povezave do takratnih zapisov, s katerimi želimo ob njegovi smrti izraziti hvaležnost za vse, kar je v življenju dobrega naredil.

OBISK LETA 1991

• ŠKOF PIRIH MED NAMI

<http://dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-G9PAZLV3/34a-7c1d5-dd95-450f-8ba7-340e6b251bfe/PDF>

• BIRMA V SLOVENSKI HIŠI

<http://dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-KMKIPNEM/08e-252ea-d838-4620-b32b-8fbd10fa0a7/PDF>

• BARILOCHE - Obisk koprskega škofa msgr. Metoda Piriha

<http://dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-3XJHY2CC/d6c03dda-9bfb-4855-8598-07a98c1b17cc/PDF>

• SLOMŠKOV DOM, Škofa smo pozdravili

<http://dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-Q996DK1/2181a-3cf-1431-4b6c-8e3e-6738077858bf/PDF>

OBISK LETA 1994

• SPREJEM ŠKOFA PIRIHA

<http://dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-KTCLQ321/57559127-9d09-4dd6-82f6-cc0d442a4b5f/PDF>

• IZ ŽIVLJENJA ZSMŽ

<http://dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-925TLN9D/33d-c3f34-06b8-4fb4-b2a3-8b5ba5714607/PDF>

• ŠKOF PIRIH NA PRISTAVI

<http://dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-356GBUFI/4547c-398-9b41-4184-97a1-730b20d828a8/PDF>

• SLOMŠKOV DOM | ŠKOFOV OBISK

<https://www.dlib.si/stream/URN:NBN:SI:DOC-SJQQZ688/0f2ae131-ee2b-4c63-ada4-0e889a19e914/PDF>

CRÓNICAS DE ESLOVENIA

"Here comes the sun..."

Otro mes que pasa, otra oportunidad para compartirles algunas noticias de lo sucedido en Eslovenia. Cada vez que empieza el buen clima, no puedo evitar sentir que empieza una nueva etapa en nuestra vida, un período lleno de oportunidades y esperanzas. A ustedes, que me acompañan del otro lado del hemisferio, les traigo en esta edición de "Crónicas" algunos hechos que, espero, les "traigan sol" y alegría.

El comienzo del mes de Marzo nos alegró con el nombramiento de un nuevo obispo. Después de 2 años y medio de espera, el Papa Francisco nombró a Maksimilijan Matjaž como cabeza del Obispado de Celje. Nacido en Črna na Koroškem en 1963, desde joven se interesó por la historia, si bien el estudio en la Facultad de Filosofía no lo convenció, ya que se centraba más en la ideología que en la historia. A mitad de año decidió inscribirse en la Facultad de Teología, descubriendo que allí la historia tenía un papel protagónico. Concluyó sus estudios con un trabajo titulado "Kristjan pred zgodovino: filozofski in teološki pristop k zgodovini" ("El cristiano ante la Historia: una aproximación filosófica y teológica a la Historia). Luego de realizar un magisterio en el Pontificio Instituto Bíblico y el doctorado en la Pontificia Universidad Gregoriana en Roma, regresó a Ljubljana donde comenzó su carrera docente como asistente del profesor Jure Bizjak en la Universidad, en materias relacionadas con el estudio Bíblico. Este fue el inicio de una carrera orientada al estudio, comprensión, enseñanza y traducción de los textos Bíblicos. Su labor docente

no estuvo únicamente dirigida a los estudiantes universitarios: a través de la creación de dos páginas Web www.biblicnogibanje.si y www.eksegeza.net, fomentó el acceso y comprensión de la Biblia a todas las personas. Según el dr. Matjaž, la Biblia habla y trata sobre las verdades fundamentales de la vida, y su tarea es, justamente, ayudar a la gente a abrirse camino hacia esos tesoros.

La "segunda" religión en Eslovenia es el deporte. Este mes tuvimos alegrías e, inevitablemente, algunas tristezas. Contamos con dos figuras importantísimas dentro del mundo del ciclismo: Primož Roglič y Tadej Pogačar. Pogačar, con sus 22 años, terminó el 2020 siendo el segundo ciclista más joven de la historia en haber ganado el Tour de France. El año 2021 comenzó con vueltas menores, llegando al primer puesto del podio en dos: el UAE Tour y la carrera Tirreno-Adriático. ¡Y estamos solo en Marzo! Y luego está Primož Roglič, sin lugar a dudas, orgullo nacional. Dotado de lo que parece ser un don innato para el ciclismo, además de una técnica perfecta, tuvo una

Podría decirse que damos un paso para atrás, pero a mí me gusta pensar que es una oportunidad para permitirnos bajar el ritmo y disfrutar de pequeños placeres como la siembra de huertas y jardines, mates o cafés al solcito en el balcón, o una buena lectura en el patio.

gran performance en las carreras del 2020, finalizando primero la Vuelta de España. Pero en algunos casos le ha faltado algo de suerte: después de excelentes etapas durante toda la Carrera, perdió el primer puesto del Tour de France 2020 ante Tadej Pogačar en la anteúltima etapa (llamada "cronoescalada"); y una serie de caídas frustró la victoria en la vuelta menor de Paris-Niza 2021. Sin embargo, no perdemos las esperanzas de verlo obtener merecidas victorias en lo que queda del año.

Como habitantes (o ex habitantes) de un país amante del fútbol como es la Argentina, estamos pendientes de los partidos para la clasificación al Mundial de Fútbol Qatar 2022. Este dato tampoco ha pasado desapercibido en Eslovenia. Comenzaron los partidos en la fase de grupos, formando nosotros parte del Grupo H. El 24.03 nos regodeamos con la victoria 1-0 ante Croacia, equipo formado con jugadores de gran peso en el fútbol europeo. Sin embargo, la alegría nos duró relativamente poco, ya que el sábado 27.03 perdimos 2-1 ante Rusia. Por el momento nos encontramos en el 2° puesto del grupo, teniendo todavía partidos pendientes contra Eslovaquia, Chipre y Malta. ¡A alentar con ganas desde donde estemos!

La Primavera va asomando, por lo que nos despedimos del invierno y de sus deportes. En Eslovenia, el último evento invernal fue la competencia de salto en esquí en Planica, que transcurrió del 23.03 al 28.03. La suma total de puntos para la Copa del Mundo le perteneció al noruego Halvor Egner Graneir, quedando el mejor esloveno, Anže Lanšek, en el noveno lugar. Noruega ganó la Copa de Naciones, Eslovenia se posicionó en

el quinto lugar. Nos quedamos con el orgullo del salto más largo de la competencia, siendo de 249,5 m, de la mano de Bor Pavlovčič. Y por último, en la competencia femenina, Nika Križnar obtuvo el Globo de Cristal, ya que sumó la mayor cantidad de puntos en la Copa del Mundo de Salto de Esquí.

No quería terminar este artículo con malas noticias, pero el último domingo nos sorprendió con nuevas medidas por parte del Gobierno para frenar el avance del COVID: a partir del 01.04 nos esperan 11 días de cuarentena, en los cuales se restringe el movimiento dentro de las regiones, cerrándose las escuelas y negocios que no sean de primera necesidad. Podría decirse que damos un paso para atrás, pero a mí me gusta pensar que es una oportunidad para permitirnos bajar el ritmo y disfrutar de pequeños placeres como la siembra de huertas y jardines, mates o cafés al solcito en el balcón, o una buena lectura en el patio.

La época invernal en Eslovenia finaliza con el cambio de hora, adelantando nuestros relojes 60 minutos: ahora nos separan 5 horas de Argentina.

Espero que estas crónicas logren diluir estas distancias y acercarnos, a pesar de todo. ¿Qué les parece si me ayudan? Si desean que escriba sobre algún tema que les interesa y hasta ahora no toqué, o si algo les parece poco interesante, o simplemente tienen alguna otra crítica, me encantaría leer sus comentarios en el Facebook "Svobodna Slovenija", o en la página de internet <http://svobodnaslovenija.com.ar/>. ¡Hasta el próximo número!

Nadia Jan | Ljubljana

OkrOgle OBLETNICE | *Bara Remec* (1910-1991)

Pred 30 leti, 1. marca 1991 je v patagonskem mestu San Carlos de Bariloche umrla Bara Remec, akademska slikarka, učiteljica, begunka, planinka in filantropinja. Na njeno pobudo se je ustanovila Umetniška šola - likovni odsek pri Slovenski kulturni akciji (SKA). Bila je tudi med ustanovitelji Slovenskega planinskega društva v Bariloachah. Bara Remec je med Slovenci v zdomstvu najbolj priznana in cenjena slovenska umetnica. Na žalost pa je bila v Sloveniji zamolčana dolga leta. Šele leta 1991 so v Sloveniji pripravili razstavo njenih del, a razstave ni dočakala, saj je 1. marca 1991 zatisnila oči.

Življenjepis Bare Remec

Bara Remec se je rodila 12. januarja 1910 v Ljubljani, v znani družini ravnatelja Bogumila Remca in Marije Debevec (znane avtorice številnih kuharskih knjig).

Poleg srednje obrtne šole je obiskovala privatno slikarsko šolo Probuda, kjer so jo učili Mirko Šubic ter Saša in Henrika Šantel. Družina jo je podprla, da je lahko uresničila za tiste čase neobičajno življenjsko pot in je v Zagrebu diplomirala kot akademska slikarka. Dve leti je poučevala v Zagrebu, nato pa dobila zaposlitev v Ljubljani, kjer se je pridružila klubu Lada in razstavljala svoja dela tako doma kot v tujini. Kmalu se je uveljavila tudi kot ilustratorka, predvsem v delih, ki jih je prevajal in urejal njen svak Tine Debeljak.

Maja leta 1945 je zapustila domovino. Najprej se je znašla na Vetrinjskem polju, zatem v taboriščih Lienz in Peggez. Iz Avstrije je odšla v Trst, kjer je nekaj časa poučevala risanje na slovenski gimnaziji. Usoda begunstva, povezana s tragiko taboriščnega življenja in vrnitvijo domobrancev, je zaznamovala njeno ustvarjanje tistega časa. Na Vetrinjskem polju so jo srečavali s skicirko v roki. Risala je prizore iz taboriščnega življenja: oltarček v šotoru, vrnjeni domobranec, zapuščeni šotori, jokajoče matere. V Italiji je začela pripravljati ilustracije za Debeljakovo "Črno mašo za pobite Slovence" in v njih zajela vso tragiko revolucije, bolečino begunstva in povojnih grozot.

Januarja 1948 je prišla v Argentino. V Buenos Airesu je sprva dobila zaposlitev kot dekoraterka keramike, pozneje pa je postala svobodna slikarka. Razstavljala je svoja olja in akvarele v galerijah po vsej Argentini in tudi na Danskem, v ZDA in Kanadi.

Ko so Slovenci v Argentini ustanovili Slovensko kulturno akcijo, je postala članica likovnega odseka. Dala je pobudo za ustanovitev umetniške šole, na kateri je tudi učila in vzgajala vrsto slovenskih likovnih ustvarjalcev.

Leta 1951 je bila med ustanovnimi člani Slovenskega planinskega društva Bariloche (Club Andino Esloveno Bariloche). Bila je edina ženska v skupini 17 ustanovnih članov, planincev in alpinistov.

Vsako leto je za nekaj mesecev hodila v oddaljen svet argentinskih prvotnih naseljenčev tako na severu v Tilcari (Coyas) kot na jugu v Bariloachah (Mapuches) in se vživela v

njihovo kulturo. Ti kraji so postali njen dom, v katerem je najlažje ustvarjala in v katere se je vselej rada vračala.

O njenem življenju in delu je bil v letih 1998-2000 posnet dokumentarni film z naslovom "Slikarka sinjih oči". Scenarij je napisal pisatelj Zorko Simčič, režijo pa je izvedla Vanda Brvar. Film traja 50 minut in je bil izveden v koprodukciji podjetja Profocus iz Maribora in RTV Slovenija.

Bara Remec je umrla 1. marca 1991 v najetem skromnem stanovanju/ateljeju v Bariloachah.

Bara Remec o sebi:

"Nagnjenje do ustvarjanja sem dobila že v otroški dobi. Punčke me niso dosti zanimale, rada sem jih imela le zato, da sem jim šivala oblekice, zlasti narodne noše. Ko smo letovali na Homcu je bila moja najljubša zabava delati grobove, katerim sem sama rezljala križe."

"V šolo sem rada hodila samo zaradi risanja, vse drugo me ni veliko zanimalo. V Lichthurnovem zavodu sem imela v risanju prve uspehe. Zaradi njih so mi učiteljice pri drugih predmetih marsikaj spregledale, tako da mi je bilo včasih kar nerodno. Pozneje sta bila moja profesorja Šubic in Šantel. Oba sta me v šoli štčtila. V teh letih sem bila srečna, ker sem lahko risala deset ur na dan."

"Doma so se iz mene norčevali, le mama me je močno podpirala in verjela v moje sposobnosti. Gostom me je vedno predstavljala: "To je pa naša umetnica!" Meni se je zdelo to povsem navadno, saj nisem nikoli dvomila, da bom uspela."

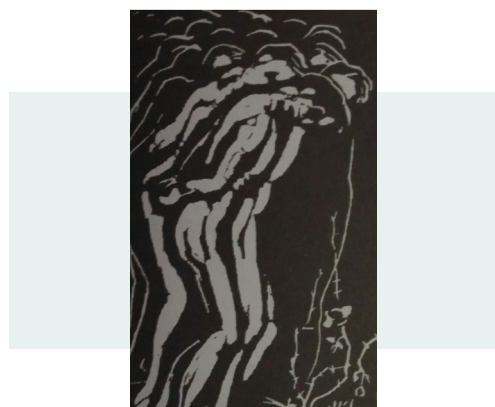
"Počasi, prav počasi se ljudje prebujajo iz svoje okostenelosti in je zanimivo, da so ženske (Slovenke) bolj napredne od moških. Sicer se je že tudi atu dopadla moja umetnost, počasi so se navadili gledati tako kot jaz vidim."

"Prva leta begunstva so nas silila, da kaj povemo od našega žalostnega doživetja. Rane so se zacelile in tako je treba delati v kulturi - naprej."

"Na Koroškem sem hodila po taborišču vedno s svinčnikom in papirjem. Hodila sem vedno naokoli in iskala zanimivih motivov."

"Življenje slikarke je združeno z velikimi težavami. Za uspeh se mora boriti, delo samo, bolje nabava materiala veliko stane. Nekatere se preplašijo težav in zagrabiyo za keramiko, ki jim nudi zaslužek takoj. Borba v slikarstvu je težka, zlasti za žensko."

"Doma smo hodili vedno v planine, zato jih v Buenos Airesu zelo pogrešamo. Planinsko društvo nam bo počasi omogočilo pot do njih. V Bariloachah smo kupili zemljo, sčasoma upamo na njej zgraditi kočjo. Ko se bo to zgodilo, bo marsikdo od naših ljudi preživel svoj oddih ali bolniški dopust pod to streho. Letos je nekaj fantov v Bariloachah pripravilo bivak sredi gozda; imenovali so ga "Pod skalco". Prostor je res pod veliko skalo, ki deloma oblikuje strop. Ta strop sem poleti slikala z divjimi, arhaičnimi motivi. Osem ljudi bo lahko tam spalo in za nekaj dni popolnoma pozabilo na to strašno mesto in uživalo gozd,

Bara Remec - Kočevski Rog

sonce, potok, slapove, in to sredi poletja blizu snega. Ali ni to čudovita stvar?"

"Moje sedanje umetniško zanimanje gre zlasti za tem: odkriti dušo prvotnega človeka in skrivne tajne njegovega bistva, pa čudovito pokrajino juga kot severa, ki dihata skrivnostno povezanost prav tega in takega človeka z zemljo. Zato sem najraje sama ter se ne zanimam za tuje tokove ne doma ne v svetu: hočem iti svojo pot."

"Umetnica! Ali mislite, da sem umetnica? Jaz mislim, da sem le slikarka. Če sem umetnica, se bo videlo šele v bodoče."

"Ah, kaj bi pisala o sebi in svojih delih, ko pa niti ne vem, kje vse sem razstavljala in kje jih imam. Zoprna so mi vprašanja, še bolj dajati odgovore nanje, najbolj pa pisati svoj lastni portret, ko bi ga kvečjemu risala, če ga hočejo."

Bariloški spomini na planinko Baro Remec - Vojko Arko

Nekaj dni pred njeno smrtjo sva z Baro šarila po Planinskem Stanu. Pripravljali smo razstavo ob štiridesetletnici. Mimogrede sva govorila o društveni stavbi. Kritizirala je neko malo pomembno napravo v Stanu. Vedel sem, da jo je eden nezadovoljnih članov nekaj nakurll, pa sem se obregnil, da ne ona ne jaz nimava kaj govoriti o društvu, saj nisva člana odbora. Postala je huda in energično povedala, da ona, prav ona ima vso pravico govoriti. Popravil sem se, da lahko govorim, a da odloča odbor, in nadaljevala sva z delom za razstavo. Na tihem sem ji seveda dal prav. Planinski Stan, danes slovenski bariloški dom, se je začel z delom prijatelj iz Buenos Airesa in med njimi se je udejstvovala Bara kot najbolj aktivna in najzvestejša sodelavka.

»Bara, greste z nami na izlet?« »Ne, me preveč utruji in potem ne morem delati.« Njena ustvarjalnost jo je nekako priklepala na domek pri Skopčevih v Barrio Lera. Rada je hodila na krajše sprehode, nabirala je šipek in iskala gobe. Včasih je tudi skočila v gore, saj ji takšne ture niso delale težav. Plezalni vzpon na Lopezov stolp — po čudnem naključju prav isti dan, ko je ledeni plaz zasul Tončka in Schmolla (17.1.1954); sprehodi do kočje Pod Skalco, kjer je okrasila skalnati strop z značilnimi podobami, ki spominjajo na prazgodovinske jamske slikarije; vzpon na Pico Bara, da si je vsaj za urico osvojila hrib, ki smo ji ga podarili — to bi bili praktično vsi Barini izleti v štiridesetih letih. Po navadi pa se je ozirala v gore in ravnine, jih opazovala in jih oblikovala v barvah in razsežnostih.

Največ dela v bariloških poletnih mesecih je Bara prva leta posvetila izdelovanju stvarc, ki jih je imenovala »obrtiški izdelki«. Posrečeni, vsako sezono drugačni spominki za turiste so ji nudili potrebni zaslužek za preživljanje. Ni rada delala ta posel, dosti raje je slikala ali ustvarjala majhne umetnine za slovenske kulturne prikaze. V družbi s prijatelji iz Buenos Airesa je organizirala prvi dve številki »Gora«, periodične publikacije SPD. Ex-librisi v njeni izdelavi ali s sodelovanjem drugih likovnih umetnikov so pomagali financirati izvirna zvezka in »Gore« št. 2 so sestavljene skoraj izključno iz prispevkov slovenskih zdomskih slikarjev.

»Hočete, da vam napravim naslovno stran?« Tako me je vprašala Bara, ko sem ji omenil, da bom izdal svoje »Zgodbe« pri Mohorjevi v Celovcu. V tistem trenutku sta mi preblisnili v zavesti obe številki »Gora« pa Barine risbe v Debeljakovih in Kosovih knjižicah. Z veseljem sem sprejel ponudbo. Govorila sva še o moti-

vih in čez nekaj dni sem prejel zadevni karton. V Celovcu so malce negodovali, a potem ugodili mojim željam. Še dosti večji delež je pripadal umetnici pri knjižici »Ljubezen po pismih«, saj njene risbe to delce bolj povzdignejo kot razmeroma številne, a nekatere prav šibke fotografije. Barina zamisel, da izide »Ljubezen« kot tretja številka »Gora«, me je takoj pritegnila. In ko se je SPD odločilo, da podpre izdajo Šajuekeja, je Bara z vsem navdušenjem pristala, da sodeluje pri spisu, ki se približuje njeni tako dragi indijanski tematiki. Človek dvajsetega stoletja se težko prilagodi primitivcu. Še težje je pokukati v svet izumirajočih civilizacij. Naš rojak Ivan Benigar je eden redkih, ki je globoko prodril v psiho Mapučev. Vendar se mi zdi, da je Bari uspelo najti vsaj en neposredni stik z izginjajočim indijanskim svetom. Usvojila si je nekaj likovnih oblik, verjetno bolj po notranjem čutu kot po osebnih srečanjih z zadnjimi preživeli nosilci umirajoče kulture. Tako v Patagoniji kot na argentinskem severu je vztrajno tipala v simboliko starega prebivalstva, včasih tudi malo fantazirala in potem sama ustvarjala, navezujoč na oblikovna izročila, posredovana v primitivnih kreacijah. Ta duhovni stik jo je vodil tudi k povsem praktičnim dejanjem. Poskušala je novi dobi nedostopnim ljudem povsod pomagati, čeprav je dostikrat povedala, da jim resnične pomoči nihče ne more dati, saj so jih podedovani in od civilizacije podarjeni grehi obsodili na smrt.

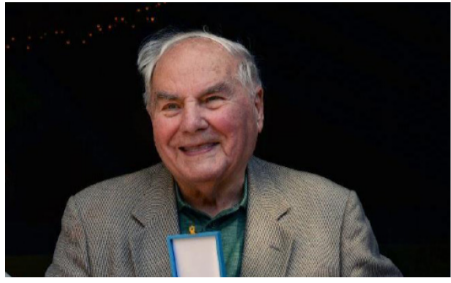
Barin karakter ni bil ravno enostaven in prilagodljiv. Včasih je bila ostra, tudi zamerila je. Spoštovala pa je človeško svobodo, v polnem nasprotju z okoljem, iz katerega je izšla. Planinski prijatelj iz kroga šumskih bratov so imeli tudi prav malo razumevanja za njene umetniške prijeme. Pa smo se kljub morebitnim prepričkom in hudim besedam zmeraj razumeli. Lepota bariloških planin in duh Nahuel Huapija sta budno varovala svoje častilce in izbrisala vse trenutke nevšečnosti. Zato je resnično prav in po usodi odločeno, da spi pokojna slovenska umetnica svoj večni sen pod bariloškimi Andi. Njeno življenje se je povežalo z novo domovino, čeprav ni nikdar prenehala biti Slovenka in vsem svojem bistvu. Prav kot se nikdar ni odpovedala svoji kozmopolitski izobrazbi in je preživela zimske mesece v Buenos Airesu, kjer je obiskovala razstave in koncerte, pa se udejstvovala pri Kulturni akciji. A tja za novo leto je vedno znova prihitela v deželo jezer pod varstvo indijanskih bogov. Ni verjela vanje, kot se je to trudil Benigar. A spoštovala jih je kot simbol dežele, ki ji je postala druga domovina.

Pripravil: Jože Jan

Viri:

Wikipedia
Wikidata
Svobodna Slovenija
Zbornik Svobodne Slovenije
Kristina Toplak - Dve domovini - Biografski portret umetnice in begunke Bare Remec
Radio Ognjišče
Družina
Revija Mladika
Revija NSZ - Anica Kralj - Obisk pri Bari Remec
NUK - Helena Janežič - Bara Remec, ob razstavi v NUK

PROF. DR. EDIJU GOBCU, ZAVEDNEMU SLOVENCU IN DOBROTNIKU, V SPOMIN

12. decembra 2020 je v Clevelandu umrl dr. Edi Gobec, znanstvenik, domoljub, velik prijatelj argentinski Slovencev in tudi našega tednika.

Komu zvoni? je bilo vprašanje tistega decembrskega dne, ko se je oglasil zvon v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Žužemberku. V Oznanilih Župnije Žužemberk je bilo napisano, da se daruje sv. maša za prof. dr. Edija Gobca, akademika, ki je umrl v Ameriki.

Kdo je bil dr. Gobec? Zakaj poslednje slovo tudi v Suhi krajini?

Dr. Edi Gobec se je rodil l. 1926 v Celju. Bil je sorodnik znane pisateljice Alme Karlin. Študiral je na klasični gimnaziji, vendar mu je nadaljnji študij preprečila vojna. Pomagal je internirancem, sodeloval pri saboterskih akcijah in celo načrtoval atentat na Hitlerja. Deloval je v Franciji in Italiji, po končani vojni pa se zaradi komunističnega režima ni vrnil domov v Slovenijo, ampak se je leta 1950 odselil v ZDA. Tam je prehodil težko pot od zidarja, tovarniškega delavca do uglednega filozofa, sociologa in antropologa ter zaslužnega profesorja državne univerza Kent. Bil je med ustanovitelji in ravnatelj Slovenskega ameriškega raziskovalnega centra. Tu je

“

Dr. Edi Gobec ni bil le ugledni znanstvenik in profesor, bil je nad vse preprost, dober, prijazen in čuteč, pravičen in predan Človek.

”

desetletja požrtvovalno raziskoval, zbiral in arhiviral podatke o slovenskih priseljencih onstran Atlantika in njihovih potomcih, ki so s svojim ustvarjalnim delovanjem na različnih področjih v ZDA pustili močan pečat. Dognanja je zbral v knjigi Slovenski ameriški izumitelji in inovatorji, ji jo je izdala založba Družina. Bil je plodovit avtor številnih člankov in publikacij o slovenski skupnosti v Clevelandu. Najbolj znana je Ponosen sem, da sem Slovenec.

Bil je član Slovenske teološke akademije v Rimu in Akademije znanosti v New Yorku. Od leta 1970 je vpisan na narodni seznam znamenitih Američanov.

Leta 2006 je dobil priznanje Vlade Republike Slovenije za izjemen prispevek pri širjenju resnice o osamosvajanju Slovenije, leta 2007 so mu podelili odličje sv. Cirila in Metoda za izredne zasluge na področju delovanja med Slovenci po svetu in za ohranjanje narodne zavesti. Lani ga je predsednik Borut Pahor odlikoval z redom zaslug RS za življenjsko delo in njegov prispevek k prepoznavanju Slovenije in dosežkov Slovencev po svetu.

Umril je 12. decembra 2020 v 94. letu, v krogu ljubeče družine: žene Milene ter hčerk Milice, Mojce in Metke.

Z dr. Gobcem sem se spoznala, ko smo l. 2015 začeli s projektom Park znanih Suhokranjcev. Prosila sem ga za dokumentacijo in literaturo o Franku Lauschetu, po očetu iz Hinj, ki je bil med najbolj znanimi Slovenci v ZDA. Bil je guverner Ohia, senator in kandidat za predsednika ZDA.

Dr. Gobec se je takoj odzval elektronsko, z letalsko pošto pa poslal obsežno gradivo o znanem Suhokranjcu, katerega bronasti relief krasi Park ZS sredi trga.

Ideja o PZS ga je iskreno razveselila; ves čas je spremljal postavljanje obeležij in predstavitev znanih Suhokranjcev v Suhokranjskih poteh; poslali smo mu filme in posnetke priveditev ob Dnevu ZS, on pa nam je podaril svoje brošure in knjige. Projekt je tudi finančno podprl.

Naslovnica knjige dr. E. Gobca Slovenski ameriški izumitelji in inovatorji

V enem od številnih pisem je zapisal, da je bil pred letom 1993 v Žužemberku. Takrat so se farani z župnikom g. Francem Povirkom in široko podporo vernikov iz Slovenije in tujine pripravljali na obnovo leta 1944 požgane in porušene cerkve sv. Mohorja in Fortunata. Sredstva so zbirali tudi Slovenci v Clevelandu. Dr. Edi Gobec, srčni rodoljub in zaveden Slovenec, je darove slovenskih rojakov iz Amerike osebno prinesel v Žužemberk. Pripisal je še, da bi se rad zahvalil neznani krajanki, ki mu je takrat pomagala poiskati g. Povirka.

Dr. Edi Gobec ni bil le ugledni znanstvenik in profesor, bil je nad vse preprost, dober, prijazen in čuteč, pravičen in predan Človek. Predan domovini Sloveniji do zadnjega diha. Suhokranjci smo mu hvaležni za njegove spodbude in darove pri obnovi cerkve sv. Mohorja in Fortunata in postavitvi Parka znanih Suhokranjcev.

Zato je zvonilo tistega decembrskega dne.

In verjamem, da je blagglasna melodija zadnjega slovesa odzvanjala v hvaležen spomin v srcih tisočih Slovencev, pregnanih in izseljenih po vsem svetu, ki so ga spoštovali, mu zaupali in črpali slovenstvo iz njegove globoke predanosti domovini Sloveniji.

Naj mu bo lahka zemlja njegove druge domovine.

Mag. Jelka Mrvar

USPEH SLOVENSkih KANDIDATOV NA OBČINSKIH VOLITVAH V AVSTRIJI

Na lokalnih volitvah na avstrijskem Koroškem 28. februarja 2021 je samostojna slovenska stranka Enotna lista osvojila 59 sedežev v občinskih svetih, kar je eno več kot v preteklem mandatu. Zelo dobro so se odrezali tudi številni pripadniki slovenske narodne skupnosti, ki so nastopili v okviru drugih list in strank.

Že v prvem krogu si je vnovični županski mandat v Globasnici zagotovil Bernard Sadovnik, ki je kandidiral pri Enotni listi, stranka bo imela tudi absolutno večino v občinskem svetu.

V drugem krogu lokalnih volitev, ki je potekal 14. marca 2021, je v Železni Kapli prišlo do zmage socialdemokratke Elisabeth Lobnik. Prejela je 125 glasov več kot sedanji župan Franc Jožef Smrtnik (njegova Kapelška lista je izgubila en mandat v občinskem svetu). V prvem krogu je bilo 19 glasov razlike.

Po šestih letih županjevanja socialdemokratke Marie-Luise Mathiaschitz bo prvi mož koroške prestolnice spet Christian Scheider, nekdanji svobodnjaški župan, ki je sedaj nastopil za Team Koroška. V Celovcu je bil za isto listo izvoljen upokojeni profesor Slovenske gimnazije Lojze Dolinar. Sprva je kazalo, da bo v občinskem svetu, zdaj bo postal drugi podžupan.

V občinski svet je prišla Sonja Koschier, profesorica glasbe in slovenščine na dvojezični Višji šoli za gospodarske poklice v Šentpetru pri Šentjakobu v Rožu. Bila je na petem mestu pri Zelenih in je po odstopu prvaka stranke Franka Freya dobila vstopnico za mestni svet, kjer bodo Zeleni zastopali s štirimi mandati.

V mnogih drugih občinah so se samostojne liste okrepile - od Straje vasi na Zilji do Pliberka v Podjuni - ali pa bi so vsaj branile rezultat iz leta 2015. V nekaterih občinah so volilne skupnosti lahko dosegle drugo mesto v občini, kakor na primer v Bistrici v Rožu, kjer je dolgoletna županja Sonya Feinig ponovno zmagala, vendar se je Wahlgemeinschaft / Volilna skupnost povzpela na drugo mesto.

Druga značilnost volitev 2021 je bilo dejstvo, da so v številnih občinah izjemno mladi kandidati iz narodne skupnosti vstopili v lokalno politiko, na primer v Selah ali Škocjanu, Dobri vasi in drugod.

Iz vidika narodne skupnosti je razveseljivo, da so številni kandidati iz drugih strank svoje kampanje izvajali v obeh deželnih jezikih.

Več o tem

Viri:

nksk.at - Narodni svet koroških Slovencev
elnet.at - Enotna Lista
volksgruppen.orf.at - Vesti Družina
novice.at
Višja šola st.Peter
Radio Ognjišče
Delo
Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
Mladina
e-koroska.si
dnevniki.si

MISIJSKA TOMBOLA 2021

v obliki Misijonske nabirke

Tradicionalna Misijonska tombola, bo letos potekala drugače. Namesto tablic in dobitkov, dobi vsak dobitnik hvaležni nasmeš otroka in duhovni blagoslov.

Na belo nedeljo, 11. 4. 2021 lahko tvoj dar položiš v kuverto in jo pri vseh slovenskih mašah daš v puščico.

Če ne moreš k slovenski maši ali boš tisto nedeljo zadržan ali daleč, lahko vložiš denar na bančni račun misijonarjev.

Pokliči na telefonsko številko 011 5964-3408 in dobiš številko računa.

Lahko tudi prosiš, da pride kateri od članov ali odbornikov tvojega doma po kuverto, ali prosiš kakšnega bližnjega soseda, da jo namesto tebe nese v dom.

Zbirali bomo tudi znamke. Če jih imaš doma zakopane pod kupom prahu, jih spravi v promet. Spremenili jih bomo v denar in ta denar izročili misijonarjem

Zapomni si, da ničesar ne boš nesel s seboj v večnost, razen duhovnega bogastva. Gojimo dobroto in usmiljenje in bomo napolnjeni z zadovoljstvom in duhovnim mirom. Izpraznimo žepe, napolnimo srce!

Dragi rojaki, Slovenci v Argentini!

Zbrani darovi vsakoletne Misijonske Tombole so pomembna pomoč našim Slovenskim misijonarjem. Vedno znova slišimo, kako misijonarji z majhnimi sredstvi veliko naredijo!

Misijonarji darujejo na misijonih svoje življenje, dan za dnem! Toda tam zmorejo veliko več postoriti, kolikor bolj jih mi od tu podpiramo z molitvijo in z materialno pomočjo. Ne pozabimo, da smo za to kot kristjani odgovorni. Iz naše srede so izšli mnogi misijonarji, nanje smo ponosni, zato jih ne moremo kar zapustiti ter prepušteni v pomanjkanju in še večji stiski.

Lansko leto 2020 misijonske tombole enostavno nismo mogli pripraviti, saj smo bili zaprti v svojih domovih z vsemi prepovedmi.

Letos je nekoliko drugače. Malo smo že zadihali, pričeli smo okoli hoditi, delati, se učiti itd. Vendar še nismo varni. Velika večina še nismo cepljeni in zato se ne moremo zbrati na večji prireditvi.

Pa vendar, lahko zmoremo veliko pomagati. Namesto, da bi sodelovali s tombolo, lahko sodelujemo z misijonsko nabirko za Slovenske misijonarje in njih misijone.

Vse darovano bo "čisti dobiček" za misijone, kot tu pravimo.

In zelo pomembno je, da smo za to nabirko VELIKODUŠNI. Nepomembni drobiž ne more in ne sme biti naš prispevek za pomoč misijonarjem. Potrebno je, da je naš dar "za nas osebno pomemben dar". Samo tako bomo po zgledu Slovenske Cerkve v

Sloveniji in tudi naših prednikov "misijonarji v zaledju".

Ves postni čas nas je Bog klical h pokori, da tudi z odpovedjo samim sebi pomagamo bližnjim v stiski. Tako bomo toliko bolj postali velikonočni kristjani!

Gotovost imamo tudi, da to, kar bomo darovali za Slovenske misijonarje, bo gotovo šlo v prave namene, v prave roke, za zelo potrebne.

Ne moje, ne misijonarjev zahvalo ne potrebujete. Kar res potrebujete, je tista zahvala, ki vam jo bo izkazal samo Dobri Bog, že tukaj z velikonočnim veseljem, v nebesih pa s popolnejšo srečo.

Toni Burja C.M.
(član Misijonske družbe, lazaristov)

KOLEDAR

1. - 4. aprila
Veliki teden

11. aprila
Nabirka za misijone
(namesto tombole)

18. aprila
Občni zbor Pristava

2. maja
Obletnica Slovenski dom Carapachay

9. maja
Slovensko romanje v Lujan

OSEBNE NOVICE

30. decembra 2020 v cerkvi Nuestra Señora de la Candelaria v Mendoza je bil krščen **Otto Štumberger**, sin Nikolaja in Julije Kastelic. Botra sta Sofia Štumberger Šmon in Tomaž Kastelic. Krstil je p. Fabian Vilches.

7. marca 2021, v Cerkvi Medalla Milagrosa (Escobar) je bila Krščena **Indiana Golob**. Botra sta Pamela Menza in Maksi Golob.

V cerkvi Marije Pomagaj, v soboto, 20. marca 2021, je bila v krščena **Amalia Vombergar**, hčerka Tomaža in Juliete Grandinetti. Krstil je g. Pavel Erjavec, botra sta pa Pavlinka Vombergar in Carlos Grandinetti.

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

SPANJE

Letos smo 19. marca praznovali - poleg godu sv. Jožefa - "Svetovni dan spanja", ki je potekal pod sloganom "Urejeno spanje za zdravo prihodnost".

Koliko ur bi morali spati na dan?

Stari Rimljani so pisali:

"Spanja zadosti imata pet ur tako starec kot mladec.

Kupec na dan po šest, po sedem naj spi plemenitnik,
Osem prisojamo ur lenuhom, ki nimajo dela."

Po priporočilu Svetovne zaveze za spanje, bi odrasli morali spati od 7 do 9 ur, otroci in

mladostniki pa bi morali spati vsaj 9 ur.

Dejstvo je, da prespimo približno tretjino našega življenja. In med spanjem počivamo, smrčimo, sanjamo... Najvažnejše pa je, da med spanjem polnimo naš nevidni akumulator energije, ki omogoča, da se naslednji dan zbudimo prenovljeni in delamo s polno močjo.

KAJ NAM PA PREGOVORI POVEDO O SPANJU?

• **Spanec je boljši kot žganec.** (slovenski pregovor)

• **Umreti, spati. Spati? Morda sanjati.** (William Shakespeare, angleški dramatik)

• **Spite dovolj - postanite mlajši.** (ruski pregovor)

• **Ne spite predolgo, sicer se boste zbudili neuspešni. Če eno leto spite vsako noč**

tri ure manj, boste imeli mesec in pol več časa, da boste lahko uspešni. (Aristoteles Sokrates Homer Onassis, grški ladijski podjetnik)

• **Kdor zgodah vstaja, temu kruha ostaja.** (slovenski pregovor)

• **Spanec je edino učinkovito zdravilo.** (Sofoklej, grški dramatik)

• **Hrana - hrana telesa. Spanje - hrana življenja.** (ruski pregovor)

• **Rad spim. Moje življenje začne razpadati, ko se zbudim.** (Ernest Hemingway, ameriški pisatelj in novinar)

• **Išče te sreča, up ti je dan. Našel jo boš, ako nisi zaspan.** (Valentin Vodnik, slovenski duhovnik, pesnik, učitelj, novinar in urednik. Iz pesmi "Dramilo")

• **Da zaspim, preštevam svoje pomanjkljivosti.** (Oscar Wilde, irski dramatik, esejist in aforist)

• **Rana ura, zlata ura.** (slovenski pregovor)

Pripravil Jože Jan

Ameriško-sovetska izobraževalna fundacija
vas vljudno vabi na prireditve

ASEF
VIRTUALNA GALA

Sobota, 17. april, 2021
ob 15. uri ART

www.asef.net/gala

“Eno prosim, Gospod, to želim, da bi prebival v hiši Gospodovi vse dni svojega življenja, da bi užival Gospodovo milino in gledal njegov tempelj”. (Psalm 7, 4)

Prijateljem in znancem sporočamo, da je v nedeljo 16. januarja odšla v očetovo hišo naša draga mama, stara mama, teta in sestra

Marijana Lavrenčič por. Marn

Žalujoci:
hčerka Terezka,
vnuki Matjaž, Kristina, Damijan, Irena, Sandi in Martin z družinami,
sestra Agna,
nečaki Andrejka, Marjetka in Franci
ter ostalo sorodstvo

Bariloche, Buenos Aires, Cipolletti in Ljubljana

MISIJONSKA TOMBOLA

v obliki Misijonske nabirke

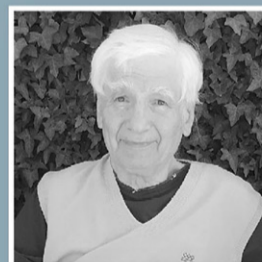
Lahko tvoj dar položiš v kuverto in jo pri vseh slovenskih mašah daš v puščico. Lahko tudi vložiš denar na bančni račun misijonarjev (pokliči na telefonsko številko 011 5964-3408 za bančne podatke).

NEDELJA, 11. APRILA 2021

“Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor veruje v mene, bo živel, tudi če umrje” (Jn 11, 25:26)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je 31. januarja odšel k Bogu naš mož, oče, stari oče, brat in stric

dr. Stane Žužek

Žalujoci:
žena Terezka,
sinovi in hčerki: Matjaž, Kristina, Damijan,
Irena, Sandi in Martin;
snahe: Paz, María Marta in Cecilia;
vnuki: Pedro, Lucía, Juan Pablo in Nicolás;
brat Andrej in ostalo sorodstvo.

Bariloche, Cipolletti, Buenos Aires, Houston

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

briganti
PREMIUM LEATHER SHOES

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

Antonio Podrój e Hijos S.R.L.

CKC
LABORATORIOS CKC
ARGENTINA S.A.

CA
CONSULTORES
ASOCIADOS

Grupo HZ

oblak

Želimo vam vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

Jezus Kristus je vstal od mrtvih, vstali bomo tudi mi!

VERA V TO RESNICO JE PODLAGA NAŠEMU UPANJU IN POGUMNEMU PRIČAKOVANJU PROHODNOSTI. TO ŽELIMO VSEM ROJAKOM V ARGENTINI!

**DUŠNOPASTIRSKA PISARNA
ODBOR ZA SLOVENSKO HIŠO
DUHOVNO ŽIVLJENJE IN OZNAILO**

»Minil je dan trpljenja, aleluja
Prišel je dan vstajenja, aleluja«

Vesela pesem naj doni v naših domovih, saj vemo, da za vsakim Velikim petkom pride Velika nedelja, ko se spominjamo zmagoslavne Jezusovega vstajenja. To je največja skrivnost naše vere, ki nam daje moč in upanje v naše vstajenje.

Skupaj z vsemi prijatelji in dobrotniki pojemo:
Kristus je vstal, Aleluja!

ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA

*Na velikonočno jutro zemlja vsa se stresla je,
Jezus zmagal smrt je kruto, sam iz groba dvignil se.
Pot trpljenja je končana, dan vstajenja nam žari,
naša srca so oprana v milosti Gospodovi.*

BLAGOSLOVLJENE VELIKONOČNE
PRAZNIKE VAM ŽELI
SLOVENSKI DOM SAN MARTÍN

*Bleščeča zarja velikonočnega jutra naj
vas vedno znova napolnjuje z upanjem,
da je življenje močnejše od smrti in
ljubezen močnejša od sovraštva.*

To je iskrena želja za vse člane,
znance in prijatelje

PRISTAVSKE DRUŽINE
Slovenska Pristava - Castelar

*Moramo živeti v resnici in ljubezni,
da bomo rasli v podobnosti Kristusu,
ki nas je poklical v svojo čudovito luč!*

*Veselo in blagoslovljeno
Alelujo vam iskreno želi*
NAŠ DOM SAN JUSTO

Le veselje naj nam Velika noč prinaša,
z njim pa razumevanje, ljubezen,
složnost, mir!

Lučka božja v srcih nikdar naj ne ugaša,
naj bo vsem nam sočutja do sočloveka
vir!

Slomškov Dom želi vsem članom in prijateljem
blagoslovljive velikonočne praznike!

April 2021

*Naj nam osrečujoča zavest
Kristusove zmage nad smrtjo
ulije novega upanja
in poguma za jutrišnji dan.*

vsem članom in prijateljem po svetu
Slovenski Dom Carapachay želi

Blagoslovljene velikonočne praznike!

*Naj slava, Jezus, ti doni,
od mrtvih vstal si in živiš!*

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS

želi vsem rojakom blagoslovljene
velikonočne praznike.

Hladnikov dom - Lanús

Rojakom v Argentini
in po svetu želimo
blagoslovljeno Veliko noč!

oblak

Vesele velikonočne praznike
vam želi...

**TALLERES
CROVARA**
www.tallerescrovara.com

*Aleluja! Vstal je,
kako je rekel!*

MT 28,6

VSEM ROJAKOM IN ZNANCIEM
ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Grupo HZ